Skupinka lodí pozvolna obeplouvá opevněný ostroh.

"Copak je to za pěkný hrad, tam nahoře?" zajímá se dívka na přídi.

"To je Rožmberk, poprvé doložen již roku 1250 jako majetek Voka z Rožmberka, který?" rozpovídá se plynně kormidelník jiné okolo plující lodi, student pomocných věd historických.

Další lodě připlouvají blíž, spojují se do tzv. rauchpauzy a pozorně naslouchají. Unášeni mírným proudem proplouvají městečkem. Před šlajsnou jezu se rozdělí a setkávají se až na druhé straně meandru. Povědomé věže a cimbuří na kopci nastaví zrcadlu řeky svou druhou tvář.

"Jé, tady je další, a podobnej!", diví se děvče a oči jí zalétají k budoucímu historikovi.

"Bodejť by ne, to je Kvartmberk", prohlásí vzdělanec s výrazem hráče pokeru, "Kvartmberkové byli odpadlická větev Rožmberků, taková jejich odvrácená strana, víš?"

Dívka mu pohledem visí na ústech. Proklatě příjemné, takové dívčí visení. Tomu žádný muž se špetkou fantazie nedokáže odolat.

"Svůj hrad si postavili podle rodného Rožmberku, ale natruc opačně, aby nakrkli přízeň. Bylo to myslím roku?" Léta průvodcování na státním zámku vydávají své ovoce.

rod Kvartmberků zprvu nenápadně vstupuje na jeviště dějin, rodí se, buduje, miluje, bojuje a umírá v nekonečných šarvátkách s nenáviděnými Rožmberky. Z popela a prachu vyvstávají dávno zapomenutí hrdinové a zlosyni, jakožto i postavy charakterově nevyhraněné. Vše vrcholí

v tragickém příběhu zakázané lásky mladého Kvratmberka k spanilé dceři Rožmberského pána, zatímco vykrádaní klasici rotující v hrobech nabírají na otáčkách.

Je slunný den, Vltava zvolna plyne a do Českého Krumlova (zažívajícího nebývalý rozkvět za Rožmberků, tuším v letech?) je ještě příjemně daleko.

TRAPSAVEC 2002 - 3. místo próza do 23 let